Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

RÅDETS DIREKTIV 2008/118/EF

af 16. december 2008

om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 92/12/EØF

(EUT L 9 af 14.1.2009, s. 12)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**M1**	Rådets direktiv 2010/12/EU af 16. februar 2010	L 50	1	27.2.2010

Ændret ved:

►**A1**	Kroatiens tiltrædelsestraktat (2012)	L 112	10	24.4.2012

▼B

RÅDETS DIREKTIV 2008/118/EF

af 16. december 2008

om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 92/12/EØF

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 93,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([2]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets direktiv 92/12/EØF af 25. februar 1992 om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed ([3]) er blevet ændret væsentligt ved flere lejligheder. Da der skal foretages yderligere ændringer, bør direktivet af klarhedshensyn erstattes.

(2) Det er nødvendigt, at betingelserne for at pålægge punktafgifter på varer, der er omfattet af direktiv 92/12/EØF, i det følgende benævnt »punktafgiftspligtige varer«, forbliver harmoniserede for at sikre, at det indre marked fungerer.

(3) Det er relevant at angive, hvilke punktafgiftspligtige varer dette direktiv gælder for, og med henblik herpå henvise til Rådets direktiv 92/79/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af cigaretafgifterne ([4]), Rådets direktiv 92/80/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af afgifterne på andre former for forarbejdet tobak end cigaretter ([5]), Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer ([6]), Rådets direktiv 92/84/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer ([7]), Rådets direktiv 95/59/EF af 27. november 1995 om forbrugsbeskatning af forarbejdet tobak bortset fra omsætningsafgift ([8]), og Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet ([9]).

([1]) Udtalelse af 18.11.2008 (endnu ikke offentliggjort i EUT).
([2]) Udtalelse af 22.10.2008 (endnu ikke offentliggjort i EUT).
([3]) EFT L 76 af 23.3.1992, s. 1.
([4]) EFT L 316 af 31.10.1992, s. 8.
([5]) EFT L 316 af 31.10.1992, s. 10.
([6]) EFT L 316 af 31.10.1992, s. 21.
([7]) EFT L 316 af 31.10.1992, s. 29.
([8]) EFT L 291 af 6.12.1995, s. 40.
([9]) EFT L 283 af 31.10.2003, s. 51.

▼B

(4) Punktafgiftspligtige varer kan pålægges andre indirekte afgifter, som tjener specifikke formål. I så fald bør medlemsstaterne dog for ikke at ødelægge virkningen af fællesskabsregler om indirekte afgifter overholde visse væsentlige elementer i disse regler.

(5) For at sikre fri bevægelighed bør beskatning af andre varer end afgiftspligtige varer ikke give anledning til formaliteter ved grænsepassage.

(6) Det er nødvendigt at sikre, at formaliteterne overholdes, når punktafgiftspligtige varer sendes fra områder, der er defineret som værende en del af Fællesskabets toldområde, men som er udelukket fra dette direktivs anvendelsesområde, til områder, som også er defineret således, men som direktivet gælder for.

(7) Eftersom der ved suspensionsprocedurer under Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks ([1]) kræves passende kontrol, så længe punktafgiftspligtige varer er omfattet af bestemmelserne i pågældende forordning, er det ikke nødvendigt med en særskilt anvendelse af et system til kontrol af punktafgifter i den periode, hvor de punktafgiftspligtige varer er omfattet af en af Fællesskabets toldsuspensionsprocedurer eller -ordninger.

(8) Eftersom det fortsat er nødvendigt for det indre markeds funktion, at begrebet punktafgift og forfaldsbetingelserne herfor er de samme i alle medlemsstater, er det nødvendigt at gøre det klart på fællesskabsplan, hvornår punktafgiftspligtige varer overgår til forbrug, og hvem der hæfter for betalingen af punktafgiften.

(9) Eftersom en punktafgift er en afgift på forbruget af visse varer, bør afgiften ikke forfalde for punktafgiftspligtige varer, der under visse omstændigheder er blevet ødelagt eller er gået uigenkaldeligt tabt.

(10) Ordninger vedrørende opkrævning og godtgørelse af afgiften har indvirkning på det indre markeds funktion og bør derfor følge ikke-diskriminerende kriterier.

(11) I tilfælde af en uregelmæssighed bør punktafgiften skulle betales i den medlemsstat, på hvis område den uregelmæssighed er begået, som har ført til overgangen til forbrug, eller hvis det ikke er muligt at fastslå, hvor den er begået, i den medlemsstat, hvor den er afsløret. Hvis de punktafgiftspligtige varer ikke når frem til deres bestemmelsessted, og der ikke er opdaget nogen uregelmæssighed, bør der gås ud fra, at der er begået en uregelmæssighed i den medlemsstat, som har afsendt varerne.

([1]) EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1.

▼B

(12) Ud over de tilfælde af godtgørelse, der er omhandlet i dette direktiv, bør medlemsstaterne, såfremt formålet med dette direktiv tillader det, kunne godtgøre punktafgifter, som er betalt for punktafgiftspligtige varer, der er overgået til forbrug.

(13) Reglerne og betingelserne for leverancer, som er fritaget for punktafgift, bør forblive harmoniserede. For punktafgiftsfritagne leverancer til organisationer, der er beliggende i andre medlemsstater, bør der gøres brug af en fritagelsesattest.

(14) For at undgå unddragelse og misbrug bør det klart fremgå, i hvilke situationer afgiftsfrit salg til rejsende, der forlader Fællesskabets område, er tilladt. Da personer, der rejser over land, kan bevæge sig hyppigere og friere end personer, der rejser med skib eller fly, er risikoen for, at de rejsende ikke overholder kvoterne for skatte- og afgiftsfri indførsel, og dermed også kontrolbyrden for toldmyndighederne væsentlig højere ved rejser over land. Det er derfor hensigtsmæssigt at fastsætte, at afgiftsfrit salg ved landegrænser ikke bør tillades, som det allerede er tilfældet i de fleste medlemsstater. Der bør dog fastsættes en overgangsperiode, i hvilken det er tilladt medlemsstaterne fortsat at fritage punktafgiftspligtige varer for punktafgift, når disse leveres af eksisterende afgiftsfrie butikker beliggende på deres landegrænse til et tredjeland.

(15) Eftersom der skal foretages kontrol i produktionsenheder og oplagssteder for at sikre, at den skyldige afgift bliver opkrævet, er det nødvendigt at bibeholde en oplagsprocedure, som er baseret på bevillinger fra de kompetente myndigheder, for at gøre det lettere at foretage en sådan kontrol.

(16) Det er også nødvendigt at fastsætte krav, som godkendte oplagshavere og erhvervsdrivende, der ikke er godkendte oplagshavere, skal opfylde.

(17) Det bør være muligt at sende punktafgiftspligtige varer inden for Fællesskabet under punktafgiftssuspension, inden de overgår til forbrug. En sådan varebevægelse bør være tilladt fra et afgiftsoplag til forskellige bestemmelsessteder, navnlig et andet afgiftsoplag, men også til steder svarende til formålene med dette direktiv.

(18) Punktafgiftspligtige varers bevægelser under afgiftssuspension bør også være tilladt fra det sted, hvor varerne indføres, til deres bestemmelsessteder, og der bør derfor fastsættes bestemmelse om status for den person, der har tilladelse til at sende, men ikke til at oplægge varerne fra dette indførselssted.

▼B

(19) For at sikre, at punktafgiften bliver betalt, hvis punktafgiftsbevægelsen ikke bliver afsluttet, bør medlemsstaterne kræve en sikkerhed, som bør stilles af den godkendte oplagshaver, der afsender varerne, eller den registrerede afsender eller, hvis afsendelsesmedlemsstaten tillader det, af en anden person, der er involveret i bevægelsen, på de vilkår, der er fastsat af medlemsstaterne.

(20) For at sikre, at afgifterne bliver opkrævet til de satser, der er fastlagt af medlemsstaterne, er det nødvendigt, at de kompetente myndigheder kan følge punktafgiftspligtige varers bevægelser, og der bør derfor indføres bestemmelse om et kontrolsystem for sådanne varer.

(21) Med henblik herpå er det relevant at benytte det edb-system, der blev indført ved Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 1152/2003/EF af 16. juni 2003 om edb-mæssig registrering og kontrol af punktafgiftspligtige varers bevægelser ([1]). Med brug af dette system vil de nødvendige formaliteter kunne gennemføres hurtigere set i forhold til et papirbaseret system, og det vil gøre det lettere at kontrollere punktafgiftspligtige varers bevægelser under punktafgiftssuspension.

(22) Det er hensigtsmæssigt at fastlægge, hvorledes erhvervsdrivende skal underrette skattemyndighederne i medlemsstaterne om forsendelser af punktafgiftspligtige varer, der er afsendt eller modtaget. Der bør tages behørigt hensyn til det forhold, at nogle modtagere ikke er tilknyttet edb-systemet, men at de kan modtage punktafgiftspligtige varer, der er under afgiftssuspension.

(23) For at sikre, at reglerne for varebevægelser under punktafgiftssuspension fungerer, som de skal, bør det gøres klart, hvordan betingelserne for påbegyndelse af bevægelsen er, og hvordan ansvaret afsluttes.

(24) Det er nødvendigt at fastsætte, hvilke procedurer der skal anvendes, hvis edb-systemet ikke er tilgængeligt.

(25) Medlemsstaterne bør kunne indføre en særlig ordning for punktafgiftspligtige varers bevægelser under afgiftssuspension, som udelukkende finder sted på deres eget område, eller indgå bilaterale aftaler med andre medlemsstater for at opnå forenkling.

(26) Det er relevant at gøre det klart uden at ændre deres struktur, hvilke beskatnings- og procedureregler der gælder for varebevægelser, hvor punktafgiften allerede er blevet betalt i en medlemsstat.

(27) Når punktafgiftspligtige varer anskaffes af privatpersoner til eget brug, og de selv transporterer dem til en anden medlemsstat, bør punktafgiften betales i den medlemsstat, hvor varerne er anskaffet, ifølge princippet for det indre marked.

([1]) EUT L 162 af 1.7.2003, s. 5.

▼B

(28) Hvis punktafgiftspligtige varer i øvrigt efter at være overgået til forbrug i en medlemsstat bliver oplagt til erhvervsmæssige formål i en anden medlemsstat, er det nødvendigt at fastslå, at der skal betales punktafgift i den anden medlemsstat. I den forbindelse er det især nødvendigt at definere begrebet »erhvervsmæssige formål«.

(29) Når punktafgiftspligtige varer anskaffes af personer, som ikke er godkendte oplagshavere eller registrerede modtagere, og som ikke udøver selvstændig økonomisk virksomhed, og de sendes eller transporteres direkte eller indirekte af sælger eller på dennes vegne, bør punktafgiften betales i bestemmelsesmedlemsstaten, og det bør fastsættes, hvilken procedure sælgeren skal følge.

(30) For at undgå interessekonflikter mellem medlemsstaterne og dobbeltbeskatning, i tilfælde af at punktafgiftspligtige varer, der allerede er overgået til forbrug i en medlemsstat, flyttes rundt inden for Fællesskabet, bør det fastsættes, i hvilke situationer punktafgiftspligtige varer efter at være overgået til forbrug er genstand for uregelmæssigheder.

(31) Medlemsstaterne bør kunne fastsætte, at varer, der overgår til forbrug, skal være forsynet med afgiftsmærker eller nationale godkendelsesmærker. Anvendelse af sådanne mærker må ikke skabe hindringer for samhandelen inden for Fællesskabet.

Eftersom brugen af disse mærker ikke må give anledning til dobbeltbeskatning, bør det gøres klart, at et beløb, der er betalt eller stillet som sikkerhed for at få sådanne mærker, skal godtgøres, eftergives eller frigives af den medlemsstat, som udstedte mærkerne, hvis punktafgiften er forfaldet og er blevet opkrævet i en anden medlemsstat.

For at undgå misbrug bør de medlemsstater, som har udstedt disse mærker, dog kunne stille den betingelse for godtgørelsen, eftergivelsen eller frigivelsen, at det bevises, at de er blevet fjernet eller tilintetgjort.

(32) De normale krav, der gælder for punktafgiftspligtige varers bevægelser og kontrol heraf, kan betyde en uforholdsmæssig stor administrativ byrde for mindre vinproducenter. Derfor bør medlemsstaterne kunne fritage disse producenter for visse krav.

(33) Der bør tages højde for, at der med hensyn til punktafgiftspligtige varer, som benyttes som forsyninger i skibe og fly, endnu ikke er fundet en tilfredsstillende fælles fremgangsmåde.

(34) Med hensyn til punktafgiftspligtige varer, som anvendes til bygning og vedligeholdelse af grænsebroer mellem medlemsstater, bør disse medlemsstater kunne træffe foranstaltninger, der fraviger de normale regler og procedurer i forbindelse med punktafgiftspligtige varer, der bevæger sig fra en medlemsstat til en anden, for at mindske den administrative byrde.

▼B

(35) Foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ([1]).

(36) For at medlemsstaterne kan få tid til at tilpasse sig til det elektroniske kontrolsystem for varebevægelser under punktafgiftssuspension, bør der være en overgangsperiode for medlemsstaterne, hvor sådanne bevægelser fortsat vil kunne foregå efter formaliteterne i direktiv 92/12/EØF.

(37) Målet for dette direktiv, nemlig at sikre fælles ordninger for visse aspekter af punktafgifter, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af foranstaltningens omfang og virkninger bedre nås på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

1. I dette direktiv fastlægges den generelle ordning for punktafgifter, der direkte eller indirekte pålægges forbruget af følgende varer, i det følgende benævnt »punktafgiftspligtige varer«:

a) energiprodukter og elektricitet omfattet af direktiv 2003/96/EF

b) alkohol og alkoholholdige drikkevarer omfattet af direktiv 92/83/EØF og 92/84/EØF

c) forarbejdet tobak omfattet af direktiv 95/59/EF, 92/79/EØF og 92/80/EØF.

2. Medlemsstaterne kan lægge yderligere indirekte afgifter på punktafgiftspligtige varer til særlige formål, forudsat at disse afgifter er i overensstemmelse med Fællesskabets afgiftsregler for punktafgifter eller moms, for så vidt angår bestemmelse af afgiftsgrundlaget, afgiftsberegning, afgiftens forfald og kontrol af afgiften, idet disse regler dog ikke omfatter bestemmelser om fritagelser.

3. Medlemsstaterne kan lægge afgifter på:

a) andre produkter end punktafgiftspligtige varer

b) levering af tjenesteydelser, herunder tjenesteydelser i forbindelse med punktafgiftspligtige varer, forudsat at de ikke har karakter af omsætningsafgifter.

Pålæggelsen af sådanne afgifter må dog ikke ved samhandel mellem medlemsstater give anledning til formaliteter i forbindelse med grænsepassage.

([1]) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

▼B

Artikel 2

Punktafgiftspligtige varer pålægges punktafgift på tidspunktet for:

a) deres fremstilling, herunder, hvor det er relevant, deres udvinding, inden for Fællesskabets område

b) deres indførsel i Fællesskabets område.

Artikel 3

1. De formaliteter, der er fastsat i Fællesskabets toldbestemmelser for varers indpassage i Fællesskabets toldområde, finder tilsvarende anvendelse på indpassage af punktafgiftspligtige varer i Fællesskabet fra et af de områder, der er nævnt i artikel 5, stk. 2.

2. De formaliteter, der er fastsat i Fællesskabets toldbestemmelser for varers udpassage fra Fællesskabets toldområde, finder tilsvarende anvendelse på udpassage af punktafgiftspligtige varer fra Fællesskabet til et af de områder, der er nævnt i artikel 5, stk. 2.

3. Uanset stk. 1 og 2 kan Finland for punktafgiftspligtige varers bevægelser mellem dets område, jf. artikel 4, stk. 2, og de områder, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, litra c), anvende samme procedurer som dem, der gælder for sådanne bevægelser på dets område, jf. artikel 4, stk. 2.

4. Kapitel III og IV finder ikke anvendelse på punktafgiftspligtige varer, der er omfattet af en toldsuspensionsprocedure eller -ordning.

Artikel 4

I dette direktiv og gennemførelsesbestemmelserne hertil forstås ved:

1) »godkendt oplagshaver«: en fysisk eller juridisk person, der som led i udøvelsen af sit erhverv af de kompetente myndigheder i en medlemsstat har fået bevilling til at fremstille, forarbejde, oplægge, modtage eller afsende punktafgiftspligtige varer under en afgiftssuspensionsordning i et afgiftsoplag

2) »medlemsstat «og »en medlemsstats område«: det område, som hver enkelt medlemsstat i Fællesskabet udgør, og som er omfattet af traktaten, jf. traktatens artikel 299, med undtagelse af tredjelandsområder

3) »Fællesskabet« og »Fællesskabets område«: medlemsstaternes samlede område som defineret i nr. 2)

4) »tredjelandsområde«: de områder, der er nævnt i artikel 5, stk. 2 og 3

5) »tredjeland«: ethvert land eller område, som ikke er omfattet af traktaten

▼B

6) »toldsuspensionsprocedure eller -ordning«: alle de særlige procedurer, der er omhandlet i forordning (EØF) nr. 2913/92 vedrørende toldkontrol, som ikke-fællesskabsvarer er underkastet ved deres indpassage i Fællesskabets toldområde, midlertidig oplagring, frizoner eller frilagre, samt alle de ordninger, der er omhandlet i artikel 84, stk. 1, litra a), i nævnte forordning

7) »afgiftssuspensionsordning«: en afgiftsordning, der anvendes på fremstilling, forarbejdning, oplægning eller bevægelse af punktafgiftspligtige varer, som ikke er omfattet af en toldsuspensionsprocedure eller -ordning, og hvor punktafgiften er suspenderet

8) »indførsel af punktafgiftspligtige varer«: indpassage af punktafgiftspligtige varer i Fællesskabets område, medmindre varerne ved indpassagen i Fællesskabet henføres under en toldsuspensionsprocedure eller -ordning, samt deres frigivelse fra en toldsuspensionsprocedure eller -ordning

9) »registreret modtager«: en fysisk eller juridisk person, der på betingelser fastsat af de kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten som led i udøvelsen af sit erhverv er godkendt af disse myndigheder til at modtage punktafgiftspligtige varer under en afgiftssuspensionsordning fra en anden medlemsstat

10) »registreret afsender«: en fysisk eller juridisk person, der på betingelser fastsat af de kompetente myndigheder i indførselsmedlemsstaten som led i udøvelsen af sit erhverv er godkendt af disse myndigheder til kun at afsende punktafgiftspligtige varer under en afgiftssuspensionsordning efter overgang til fri omsætning i overensstemmelse med artikel 79 i forordning (EØF) nr. 2913/92

11) »afgiftsoplag«: ethvert sted, hvor en godkendt oplagshaver som led i udøvelsen af sit erhverv under en afgiftssuspensionsordning fremstiller, forarbejder, oplægger, modtager eller afsender punktafgiftspligtige varer under visse betingelser, der fastsættes af de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor afgiftsoplaget er beliggende.

Artikel 5

1. Dette direktiv og de i artikel 1 nævnte direktiver finder anvendelse på Fællesskabets område.

2. Dette direktiv og de i artikel 1 nævnte direktiver finder ikke anvendelse på følgende områder, der udgør en del af Fællesskabets toldområde:

a) De Kanariske Øer

b) de franske oversøiske departementer

c) Ålandsøerne

d) Kanaløerne.

▼B

3. Dette direktiv og de i artikel 1 nævnte direktiver finder ikke anvendelse på de områder, der er omfattet af anvendelsesområdet for traktatens artikel 299, stk. 4, og heller ikke på følgende andre områder, der ikke udgør en del af Fællesskabets toldområde:

a) øen Helgoland

b) området Büsingen

c) Ceuta

d) Melilla

e) Livigno

f) Campione d'Italia

g) den italienske del af Luganosøen.

4. Spanien kan ved en erklæring meddele, at dette direktiv og de i artikel 1 nævnte direktiver finder anvendelse på De Kanariske Øer fra den første dag i den anden måned efter erklæringens afgivelse for så vidt angår samtlige eller nogle af de punktafgiftspligtige varer, der er nævnt i artikel 1, med forbehold af de tilpasningsforanstaltninger, som den meget store afstand til områderne giver anledning til.

5. Frankrig kan ved en erklæring meddele, at dette direktiv og de i artikel 1 nævnte direktiver finder anvendelse på de franske oversøiske departementer fra den første dag i den anden måned efter erklæringens afgivelse, for så vidt angår samtlige eller nogle af de punktafgiftspligtige varer, der er nævnt i artikel 1, med forbehold af de tilpasningsforanstaltninger, som den meget store afstand til områderne giver anledning til.

6. Bestemmelserne i dette direktiv er ikke til hinder for, at Grækenland opretholder den særstatus, som Athosbjerget nyder godt af, og som er garanteret ved artikel 105 i den græske forfatning.

Artikel 6

1. Under hensyntagen til de konventioner og traktater, som er indgået med henholdsvis Frankrig, Italien, Cypern og Det Forenede Kongerige, betragtes Fyrstendømmet Monaco, San Marino, Det Forenede Kongeriges suveræne baseområder Akrotiri og Dhekelia og Isle of Man ved anvendelsen af dette direktiv ikke som tredjelande.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at bevægelser af punktafgiftspligtige varer med oprindelse i eller bestemt for:

a) Fyrstendømmet Monaco behandles som varebevægelser med oprindelse i eller bestemt for Frankrig

b) San Marino behandles som varebevægelser med oprindelse i eller bestemt for Italien

c) Det Forenede Kongeriges suveræne baseområder Akrotiri og Dhekelia behandles som varebevægelser med oprindelse i eller bestemt for Cypern

d) Isle of Man behandles som varebevægelser med oprindelse i eller bestemt for Det Forenede Kongerige.

▼B

3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at bevægelser af punktafgiftspligtige varer med oprindelse i eller bestemt for Jungholz og Mittelberg (Kleines Walsertal) behandles som varebevægelser med oprindelse i eller bestemt for Tyskland.

KAPITEL II

FORFALD, GODTGØRELSE OG FRITAGELSE

AFDELING 1

Tid og sted for punktafgiftens forfald

Artikel 7

1. Punktafgiften forfalder ved overgangen til forbrug og i den medlemsstat, hvor denne finder sted.

2. I dette direktiv forstås ved »overgang til forbrug« et af følgende:

a) når punktafgiftspligtige varer forlader en afgiftssuspensionsordning, herunder uretmæssigt

b) når der oplægges punktafgiftspligtige varer uden for en afgiftssuspensionsordning, for hvilke der ikke er opkrævet punktafgift i henhold til de gældende bestemmelser i fællesskabsretten og den nationale lovgivning

c) når der fremstilles punktafgiftspligtige varer, herunder uretmæssigt, uden for en afgiftssuspensionsordning

d) når punktafgiftspligtige varer indføres, herunder uretmæssigt, medmindre de punktafgiftspligtige varer umiddelbart efter indførslen henføres under en afgiftssuspensionsordning.

3. Tidspunktet for overgang til forbrug er:

a) i de situationer, der er nævnt i artikel 17, stk. 1, litra a), nr. ii), det tidspunkt, hvor de punktafgiftspligtige varer modtages af modtageren

b) i de situationer, der er nævnt i artikel 17, stk. 1, litra a), nr. iv), det tidspunkt, hvor de punktafgiftspligtige varer modtages af modtageren

c) i de situationer, der er nævnt i artikel 17, stk. 2, det tidspunkt, hvor de punktafgiftspligtige varer modtages på det direkte leveringssted.

4. Total ødelæggelse eller uigenkaldeligt tab af punktafgiftspligtige varer under en afgiftssuspensionsordning som følge af disse varers art, som følge af hændelige omstændigheder eller force majeure eller efter tilladelse fra medlemsstatens kompetente myndigheder, anses ikke for at være overgang til forbrug.

Ved anvendelsen af dette direktiv anses en vare for totalt ødelagt eller uigenkaldeligt gået tabt, når den er blevet gjort uanvendelig som punktafgiftspligtig vare.

▼B

Total ødelæggelse eller uigenkaldeligt tab af de pågældende punktafgiftspligtige varer skal bevises på tilfredsstillende vis over for de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor den totale ødelæggelse eller det uigenkaldelige tab fandt sted, eller, hvis det ikke er muligt at fastslå, hvor tabet fandt sted, hvor det blev opdaget.

5. Hver enkelt medlemsstat fastlægger sine egne regler og betingelser for, hvordan de i stk. 4 nævnte tab fastslås.

Artikel 8

1. Den person, der hæfter for betalingen af den forfaldne punktafgift, er:

a) når punktafgiftspligtige varer forlader en afgiftssuspensionsordning i henhold til artikel 7, stk. 2, litra a):

   i) den godkendte oplagshaver, den registrerede modtager eller enhver anden person, som frigiver de punktafgiftspligtige varer, eller på hvis vegne de frigives fra afgiftssuspensionsordningen, eller i tilfælde af uretmæssig afgang fra afgiftsoplaget, enhver person, der har deltaget i denne afgang

   ii) ved en uregelmæssighed under en bevægelse af punktafgiftspligtige varer under en afgiftssuspensionsordning som fastlagt i artikel 10, stk. 1, 2 og 4: den godkendte oplagshaver, den registrerede afsender eller enhver anden person, som stillede sikkerhed for betaling i overensstemmelse med artikel 18, stk. 1 og 2, eller enhver person, som deltog i den uretmæssige afgang, og som vidste eller med rimelighed burde have vidst, at afgangen var af uretmæssig art

b) når der oplægges punktafgiftspligtige varer i henhold til artikel 7, stk. 2, litra b): den person, der oplægger de punktafgiftspligtige varer, eller enhver anden person, som er involveret i oplægningen af dem

c) når der fremstilles punktafgiftspligtige varer i henhold til artikel 7, stk. 2, litra c): den person, der fremstiller de punktafgiftspligtige varer, eller i tilfælde af uretmæssig fremstilling enhver anden person, som er involveret i fremstillingen af dem

d) når der indføres punktafgiftspligtige varer i henhold til artikel 7, stk. 2, litra d): den person, som angiver de punktafgiftspligtige varer, eller på hvis vegne de angives ved indførsel, eller i tilfælde af uretmæssig indførsel enhver anden person, som er involveret i indførslen.

2. Når flere personer hæfter for betalingen af en og samme afgiftsskyld, hæfter disse solidarisk for denne skyld.

Artikel 9

Betingelserne for punktafgiftens forfald og punktafgiftssatsen er dem, der gælder på forfaldsdatoen i den medlemsstat, hvor overgangen til forbrug finder sted.

▼B

Punktafgiften pålægges og opkræves og, hvor det er relevant, godtgøres eller eftergives efter en procedure, som fastlægges af den enkelte medlemsstat. Medlemsstaterne anvender de samme procedurer for indenlandske varer som for varer fra andre medlemsstater.

Artikel 10

1. Hvis der er opstået en uregelmæssighed under en bevægelse af punktafgiftspligtige varer under en afgiftssuspensionsordning, og den giver anledning til disse varers overgang til forbrug i henhold til artikel 7, stk. 2, litra a), finder overgangen til forbrug sted i den medlemsstat, hvor uregelmæssigheden opstod.

2. Hvis der er konstateret en uregelmæssighed under en bevægelse af punktafgiftspligtige varer under en afgiftssuspensionsordning, og den giver anledning til disse varers overgang til forbrug i henhold til artikel 7, stk. 2, litra a), og det ikke er muligt at fastslå, hvor uregelmæssigheden opstod, anses den for at være opstået i den medlemsstat og på det tidspunkt, hvor den er konstateret.

3. I de i stk. 1 og 2 nævnte situationer underretter de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor varerne er overgået eller anses for at være overgået til forbrug, de kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten.

4. Hvis punktafgiftspligtige varer under en afgiftssuspensionsordning ikke er nået frem til deres bestemmelsessted, og der ikke under bevægelsen er konstateret nogen uregelmæssighed, der giver anledning til disse varers overgang til forbrug i henhold til artikel 7, stk. 2, litra a), anses uregelmæssigheden for at være opstået i afsendelsesmedlemsstaten og på det tidspunkt, hvor de punktafgiftspligtige varer blev afsendt, medmindre det inden for en frist på fire måneder fra begyndelsen af varebevægelsen, jf. artikel 20, stk. 1, til afsendelsesmedlemsstatens kompetente myndigheders tilfredshed godtgøres, at bevægelsen er afsluttet, jf. artikel 20, stk. 2, eller godtgøres, hvor uregelmæssigheden er opstået.

Hvis den person, der har stillet den i artikel 18 omhandlede sikkerhed, ikke har fået eller ikke har kunnet få kendskab til, at produkterne ikke er nået frem til deres bestemmelsessted, indrømmes der ham en frist på en måned efter den dato, hvor afsendelsesmedlemsstatens kompetente myndigheder meddelte ham disse oplysninger, til at godtgøre, at bevægelsen er afsluttet, jf. artikel 20, stk. 2, eller til at godtgøre, hvor uregelmæssigheden er opstået.

5. Hvis det inden udløbet af en periode på tre år fra den dato, hvor varebevægelsen begyndte i henhold til artikel 20, stk. 1, i de i stk. 2 og 4 omhandlede situationer påvises, i hvilken medlemsstat uregelmæssigheden faktisk opstod, finder bestemmelserne i stk. 1 anvendelse.

I disse situationer underretter de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor uregelmæssigheden opstod, de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor punktafgiften er opkrævet, som godtgør eller eftergiver den, så snart det er bevist, at punktafgiften er opkrævet i den anden medlemsstat.

6. I denne artikel forstås ved »en uregelmæssighed« en situation opstået under en bevægelse af punktafgiftspligtige varer under en afgiftssuspensionsordning, som ikke er identisk med den, der er nævnt i artikel 7, stk. 4, og som følge af hvilken en bevægelse eller en del af en bevægelse af punktafgiftspligtige varer ikke er ophørt i henhold til artikel 20, stk. 2.

▼B

AFDELING 2

Godtgørelse og eftergivelse

Artikel 11

Ud over de tilfælde, der er nævnt i artikel 33, stk. 6, artikel 36, stk. 5, og artikel 38, stk. 3, samt de tilfælde, der er omhandlet i de i stk. 1 nævnte direktiver, kan de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor punktafgiftspligtige varer er overgået til forbrug, hvis en berørt person anmoder derom, godtgøre eller eftergive punktafgifter på de pågældende varer i de situationer, som medlemsstaterne har fastsat, og i overensstemmelse med de betingelser, som medlemsstaterne fastsætter for at hindre enhver form for unddragelse eller misbrug.

Denne godtgørelse eller eftergivelse må ikke give anledning til andre fritagelser end dem, der er nævnt i artikel 12 samt i et af de i artikel 1 anførte direktiver.

AFDELING 3

Fritagelser

Artikel 12

1. Punktafgiftspligtige varer er fritaget for betaling af punktafgift, når de er bestemt til at anvendes:

a) i diplomatiske eller konsulære forbindelser

b) af internationale organisationer, der er anerkendt som sådanne af de offentlige myndigheder i værtsmedlemsstaten, og af medlemmer af disse organisationer inden for de rammer og på de betingelser, der er fastsat ved internationale konventioner om oprettelse af disse organisationer eller ved aftaler om hjemsted

c) af de væbnede styrker i enhver anden stat, der er part i den nordatlantiske traktat, end den medlemsstat, hvor punktafgiften forfalder, til brug for disse styrker og det civile personale, der ledsager dem, eller til forsyning af deres messer eller kantiner

d) af Det Forenede Kongeriges væbnede styrker, der er udstationeret på øen Cypern i medfør af traktaten om oprettelse af Republikken Cypern af 16. august 1960, til brug for disse styrker og det civile personale, der ledsager dem, eller til forsyning af deres messer eller kantiner

e) til forbrug i henhold til en aftale, som er indgået med tredjelande eller internationale organisationer, forudsat at en sådan aftale er tilladt eller godkendt, for så vidt angår fritagelse for moms.

2. Fritagelser finder anvendelse på de betingelser og med de begrænsninger, der er fastsat af værtsmedlemsstaten. Medlemsstaterne kan indrømme fritagelse i form af tilbagebetaling af punktafgiften.

▼B

Artikel 13

1. Med forbehold af artikel 21, stk. 1, skal punktafgiftspligtige varer, der sendes under en afgiftssuspensionsordning til en af de i artikel 12, stk. 1, nævnte modtagere, ledsages af en fritagelsesattest.

2. Kommissionen fastlægger efter proceduren i artikel 43, stk. 2, fritagelsesattestens form og indhold.

3. Procedurerne i artikel 21-27 finder ikke anvendelse på bevægelser af punktafgiftspligtige varer under en afgiftssuspensionsordning til de væbnede styrker i henhold til artikel 12, stk. 1, litra c), hvis bevægelserne er omfattet af en procedure, som er direkte baseret på den nordatlantiske traktat.

Medlemsstaterne kan dog fastsætte, at proceduren i artikel 21-27 skal anvendes for sådanne bevægelser, der udelukkende finder sted på deres område eller efter aftale med de berørte medlemsstater mellem deres områder.

Artikel 14

1. Medlemsstaterne kan fritage punktafgiftspligtige varer for betaling af punktafgift, når de leveres af afgiftsfrie butikker og medbringes af rejsende, der tager med fly eller skib til et tredjelandsområde eller et tredjeland, i deres personlige bagage.

2. Varer, der leveres om bord på et fly eller et skib under fly- eller sørejsen til et tredjelandsområde eller et tredjeland, behandles på samme måde som varer leveret af afgiftsfrie butikker.

3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at fritagelserne i stk. 1 og 2 anvendes på en sådan måde, at det forhindrer enhver form for unddragelse, undgåelse og misbrug.

4. Medlemsstater, der pr. 1. juli 2008 råder over afgiftsfrie butikker andre steder end i lufthavne eller havne, kan indtil den 1. januar 2017 fortsætte med at fritage punktafgiftspligtige varer, der leveres af disse butikker, og som rejsende medtager i deres personlige bagage, når de rejser til et tredjelandsområde eller et tredjeland, for betaling af punktafgift.

5. I denne artikel forstås ved:

a) »afgiftsfri butik«: enhver forretning beliggende i en lufthavn eller en havn, som opfylder de betingelser, der er fastsat af de kompetente myndigheder i medlemsstaterne, navnlig i henhold til stk. 3

b) »rejsende til et tredjelandsområde eller til et tredjeland«: enhver passager i besiddelse af rejsehjemmel til en fly- eller sørejse, hvorpå en lufthavn eller en havn beliggende i et tredjelandsområde eller et tredjeland er angivet som det endelige bestemmelsessted.

▼B

KAPITEL III

FREMSTILLING, FORARBEJDNING OG OPLÆGNING

Artikel 15

1. Hver medlemsstat fastsætter sine egne regler om fremstilling, forarbejdning og oplægning af punktafgiftspligtige varer med forbehold af bestemmelserne i dette direktiv.

2. Fremstilling, forarbejdning og oplægning af punktafgiftspligtige varer finder sted i afgiftsoplag, når punktafgiften ikke er erlagt.

Artikel 16

1. En godkendt oplagshavers oprettelse og drift af et afgiftsoplag er betinget af en bevilling fra de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor afgiftsoplaget er beliggende.

Bevillingen er omfattet af de betingelser, som myndighederne har ret til at fastsætte for at hindre enhver form for unddragelse og misbrug.

2. Den godkendte oplagshaver skal:

a) om nødvendigt stille en sikkerhed for at dække den risiko, der er forbundet med fremstilling, forarbejdning og oplægning af punktafgiftspligtige varer

b) opfylde de krav, som er fastsat af den medlemsstat, på hvis område afgiftsoplaget er beliggende

c) for hvert enkelt afgiftsoplag føre en fortegnelse over lagerbeholdning og de punktafgiftspligtige varers bevægelser

d) bringe alle punktafgiftspligtige varer, der er omfattet af en afgiftssuspensionsordning, ind i afgiftsoplaget og indføre dem i fortegnelsen straks ved bevægelsens ophør, medmindre artikel 17, stk. 2, finder anvendelse

e) acceptere enhver kontrolforanstaltning eller optælling.

Betingelserne for den i litra a) nævnte sikkerhed fastsættes af de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor afgiftsoplaget er godkendt.

KAPITEL IV

PUNKTAFGIFTSPLIGTIGE VARERS BEVÆGELSER UNDER PUNKTAFGIFTSSUSPENSION

AFDELING 1

Almindelige bestemmelser

Artikel 17

1. Punktafgiftspligtige varer kan flyttes under en afgiftssuspensionsordning inden for Fællesskabets område, herunder også hvis varerne flyttes gennem et tredjeland eller et tredjelandsområde:

▼B

a) fra et afgiftsoplag til:

i) et andet afgiftsoplag

ii) en registreret modtager

iii) et sted, hvor de punktafgiftspligtige varer forlader Fællesskabets område, jf. artikel 25, stk. 1

iv) en modtager som omhandlet i artikel 12, stk. 1, hvis varerne sendes fra en anden medlemsstat

b) fra indførselsstedet til et af de bestemmelsessteder, der er nævnt i litra a), hvis varerne sendes af en registreret afsender.

I denne artikel forstås ved »indførselssted« det sted, hvor varerne befinder sig, når de bringes i fri omsætning i overensstemmelse med artikel 79 i forordning (EØF) nr. 2913/92.

2. Uanset stk. 1, litra a), nr. i) og ii), og litra b), og undtagen i den situation, der er omhandlet i artikel 19, stk. 3, kan bestemmelsesmedlemsstaten på betingelser, som den selv fastsætter, tillade, at punktafgiftspligtige varer flyttes under en afgiftssuspensionsordning til et direkte leveringssted beliggende på dens område, hvis dette sted er blevet udpeget af den godkendte oplagshaver i bestemmelsesmedlemsstaten eller af den registrerede modtager.

Denne godkendte oplagshaver eller denne registrerede modtager forbliver ansvarlige for at sende den i artikel 24, stk. 1, nævnte modtagelsesrapport.

3. Stk. 1 og 2 finder også anvendelse på bevægelser af punktafgiftspligtige varer, der er omfattet af nulsats, og som ikke er overgået til forbrug.

Artikel 18

1. De kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten kræver på betingelser, som de selv fastsætter, at de risici, der er forbundet med bevægelser af varer under en afgiftssuspensionsordning, dækkes af en sikkerhed, som stilles af den godkendte oplagshaver, der afsender varerne, eller den registrerede afsender.

2. Uanset stk. 1 kan de kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten på betingelser, som de selv fastsætter, tillade, at sikkerheden i stk. 1 stilles af transportøren, fragtføreren, ejeren af de punktafgiftspligtige varer, modtageren eller i fællesskab af to eller flere af disse personer og de personer, der er nævnt i stk. 1.

3. Sikkerhedsstillelsen skal være gyldig i hele Fællesskabet. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for sikkerhedsstillelsen.

4. Afsendelsesmedlemsstaten kan give fritagelse for forpligtelsen til at stille sikkerhed for følgende bevægelser af punktafgiftspligtige varer under en afgiftssuspensionsordning:

a) varebevægelser, som udelukkende finder sted på dens område

b) forsendelse af energiprodukter inden for Fællesskabet ad søvejen eller gennem rørledninger, hvis de andre berørte medlemsstater er enige heri.

▼B

Artikel 19

1. En registreret modtager kan hverken oplægge eller afsende punktafgiftspligtige varer under en afgiftssuspensionsordning.

2. En registreret modtager skal efterkomme følgende krav:

a) før afsendelsen af de punktafgiftspligtige varer stille sikkerhed for betaling af punktafgift på betingelser fastsat af de kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten

b) indføre de punktafgiftspligtige varer, der er modtaget under en afgiftssuspensionsordning, i fortegnelsen ved bevægelsens ophør

c) acceptere enhver kontrolforanstaltning, der gør det muligt for de kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten at sikre sig, at varerne faktisk er modtaget.

3. For en registreret modtager, der kun lejlighedsvis modtager punktafgiftspligtige varer, begrænses den i artikel 4, nr. 9), omhandlede godkendelse til en nærmere bestemt mængde punktafgiftspligtige varer, en enkelt modtager og en nærmere bestemt periode. Medlemsstaterne kan begrænse godkendelsen til en enkelt varebevægelse.

Artikel 20

1. Bevægelser af punktafgiftspligtige varer under en afgiftssuspensionsordning begynder i de i artikel 17, stk. 1, litra a), i dette direktiv omhandlede tilfælde, når de punktafgiftspligtige varer forlader det afgiftsoplag, hvorfra de skal afsendes, og i de i artikel 17, stk. 1, litra b), omhandlede tilfælde, når de overgår til fri omsætning i overensstemmelse med artikel 79 i forordning (EØF) nr. 2913/92.

2. Bevægelser af punktafgiftspligtige varer under en afgiftssuspensionsordning ophører i de i artikel 17, stk. 1, litra a), nr. i), ii) og iv), og artikel 17, stk. 1, litra b), omhandlede tilfælde, når modtageren har fået leveret de punktafgiftspligtige varer, og i de i artikel 17, stk. 1, litra a), nr. iii), omhandlede tilfælde, når varerne har forladt Fællesskabets område.

AFDELING 2

Procedure, der skal følges ved punktafgiftspligtige varers bevægelser under punktafgiftssuspension

Artikel 21

1. Bevægelser af punktafgiftspligtige varer anses kun for at finde sted under en afgiftssuspensionsordning, hvis de foregår på grundlag af et elektronisk administrativt dokument, jf. stk. 2 og 3.

▼B

2. Ved anvendelsen af stk. 1 sender afsenderen et udkast til det elektroniske administrative dokument til de kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten via det edb-system, der er nævnt i artikel 1 i beslutning nr. 1152/2003/EF, i det følgende benævnt »edb-systemet«.

3. De kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten foretager en elektronisk kontrol af dataene i udkastet til det elektroniske administrative dokument.

Hvis dataene ikke er gyldige, underrettes afsenderen straks.

Hvis dataene er gyldige, tildeler de kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten dokumentet en unik administrativ referencekode og meddeler afsenderen den.

4. I de i artikel 17, stk. 1, litra a), nr. i), ii) og iv), og litra b), samt stk. 2 omhandlede tilfælde sender de kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten straks det elektroniske administrative dokument til de kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten, som sender det videre til modtageren, hvis modtageren er en godkendt oplagshaver eller en registreret modtager.

Hvis de punktafgiftspligtige varer er beregnet til en godkendt oplagshaver i afsendelsesmedlemsstaten, sender de kompetente myndigheder i denne medlemsstat det elektroniske administrative dokument direkte til vedkommende.

5. I det i artikel 17, stk. 1, litra a), nr. iii), i dette direktiv omhandlede tilfælde sender de kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten det elektroniske administrative dokument til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor udførselsangivelsen er indgivet i medfør af artikel 161, stk. 5, i forordning (EF) nr. 2913/92, i det følgende benævnt »udførselsmedlemsstaten«, hvis denne medlemsstat er en anden end afsendelsesmedlemsstaten.

6. Afsenderen udleverer et trykt eksemplar af det elektroniske administrative dokument eller ethvert andet handelsdokument, der på klart identificerbar vis nævner den unikke administrative referencekode, til den person, der ledsager de punktafgiftspligtige varer. Dette dokument skal på forlangende kunne forelægges for de kompetente myndigheder under hele varebevægelsen under en afgiftssuspensionsordning.

7. Afsenderen kan annullere det elektroniske administrative dokument, så længe bevægelsen ikke er begyndt, jf. artikel 20, stk. 1.

8. Under varebevægelsen under en afgiftssuspensionsordning kan afsenderen via edb-systemet ændre bestemmelsesstedet til et nyt bestemmelsessted, som skal være et af de bestemmelsessteder, der er omhandlet i artikel 17, stk. 1, litra a), nr. i), ii) eller iii), eller eventuelt i artikel 17, stk. 2.

Artikel 22

1. I tilfælde af bevægelser under en afgiftssuspensionsordning af energiprodukter ad søvejen eller ad indre vandveje til en modtager, som ikke er endeligt kendt på det tidspunkt, hvor afsenderen sender det i artikel 21, stk. 2, omhandlede udkast til det elektroniske administrative dokument, kan de kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten tillade, at afsenderen udelader dataene vedrørende modtageren i det pågældende dokument.

▼B

2. Så snart dataene vedrørende modtageren kendes, og senest ved bevægelsens ophør, sender afsenderen dem ved anvendelse af den i artikel 21, stk. 8, omhandlede procedure til de kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten.

Artikel 23

De kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten kan på betingelser fastsat af denne medlemsstat tillade, at afsenderen opsplitter en bevægelse af energiprodukter under en afgiftssuspensionsordning i to eller flere sendinger, forudsat at:

1) den samlede mængde af punktafgiftspligtige varer ikke ændres

2) opsplitningen foretages på en medlemsstats område, hvor denne procedure er tilladt

3) de kompetente myndigheder i denne medlemsstat underrettes om stedet for opsplitningen.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen, hvis de tillader opsplittelse af bevægelser på deres område, samt om betingelserne herfor. Kommissionen videregiver disse oplysninger til de øvrige medlemsstater.

Artikel 24

1. Ved modtagelse af punktafgiftspligtige varer på et af de bestemmelsessteder, der er omhandlet i artikel 17, stk. 1, litra a), nr. i), ii) eller iv), eller i artikel 17, stk. 2, skal modtageren straks og senest fem arbejdsdage efter varebevægelsens ophør undtagen i tilfælde, som er behørigt begrundet over for de kompetente myndigheder, sende en rapport om modtagelsen heraf, i det følgende benævnt »modtagelsesrapport«, til de kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten via edb-systemet.

2. De kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten fastsætter de nærmere regler for forelæggelsen af modtagelsesrapporten for de i artikel 12, stk. 1, omhandlede modtageres modtagelse af varerne.

3. De kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten foretager en elektronisk kontrol af dataene i modtagelsesrapporten.

Hvis dataene ikke er gyldige, underrettes modtageren straks.

Hvis dataene er gyldige, bekræfter de kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten over for modtageren registreringen af modtagelsesrapporten og sender den til de kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten.

4. De kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten sender modtagelsesrapporten videre til afsenderen. Hvis afsendelses- og bestemmelsesstederne er beliggende i samme medlemsstat, sender de kompetente myndigheder i denne medlemsstat modtagelsesrapporten direkte videre til afsenderen.

▼B

Artikel 25

1. I de i artikel 17, stk. 1, litra a), nr. iii), og eventuelt litra b), i dette direktiv omhandlede tilfælde udarbejdes der en udførselsrapport af de kompetente myndigheder i udførselsmedlemsstaten på grundlag af den påtegning, der er givet af udpassagetoldstedet, jf. artikel 793, stk. 2, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF- toldkodeks ([1]), eller af det toldsted, hvor de i artikel 3, stk. 2, i dette direktiv omhandlede formaliteter bliver gennemført, til bekræftelse af, at de punktafgiftspligtige varer har forladt Fællesskabets område.

2. De kompetente myndigheder i udførselsmedlemsstaten foretager en elektronisk kontrol af dataene i den i stk. 1 omhandlede påtegning. Når disse data er blevet kontrolleret, og hvis afsendelsesmedlemsstaten er en anden end udførselsmedlemsstaten, sender de kompetente myndigheder i udførselsmedlemsstaten udførselsrapporten til de kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten.

3. De kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten sender udførselsrapporten videre til afsenderen.

Artikel 26

1. Uanset artikel 21, stk. 1, kan afsenderen, når edb-systemet ikke er tilgængeligt i afsendelsesmedlemsstaten, starte en bevægelse af punktafgiftspligtige varer under en afgiftssuspensionsordning på betingelse af:

a) at varerne er ledsaget af et papirdokument med de samme data som udkastet til det elektroniske administrative dokument, der er omhandlet i artikel 21, stk. 2

b) at vedkommende underretter de kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten inden bevægelsens start.

Afsendelsesmedlemsstaten kan også kræve en kopi af det i litra a) omhandlede dokument, en kontrol af de data, der er indeholdt i denne kopi, og relevante oplysninger om årsagerne til utilgængeligheden, hvis denne utilgængelighed kan tilskrives afsenderen, inden bevægelsens start.

2. Når edb-systemet igen bliver tilgængeligt, fremlægger afsenderen et udkast til det elektroniske administrative dokument i overensstemmelse med artikel 21, stk. 2.

Så snart dataene i det elektroniske administrative dokument er blevet kendt gyldige i overensstemmelse med artikel 21, stk. 3, erstatter dette dokument det i stk. 1, litra a), nævnte papirdokument. Artikel 21, stk. 4 og 5, og artikel 24 og 25 finder tilsvarende anvendelse.

3. Så længe dataene i det elektroniske administrative dokument ikke er kendt gyldige, anses bevægelsen for at finde sted under en afgiftssuspensionsordning på grundlag af det papirdokument, der er nævnt i stk. 1, litra a).

([1]) EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1.

▼B

4. En kopi af det i stk. 1, litra a), omhandlede papirdokument skal opbevares af afsenderen til brug for hans regnskab.

5. Hvis edb-systemet ikke er tilgængeligt i afsendelsesmedlemsstaten, meddeler afsenderen de i artikel 21, stk. 8, eller artikel 23 omhandlede oplysninger ved hjælp af andre kommunikationsmidler. I den forbindelse skal vedkommende underrette de kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten, før ændringen af bestemmelsesstedet eller opsplitningen af forsendelsen påbegyndes. Stykke 2-4 finder tilsvarende anvendelse.

Artikel 27

1. Når modtagelsesrapporten i artikel 24, stk. 1, i de i artikel 17, stk. 1, litra a), nr. i), ii) og iv), artikel 17, stk. 1, litra b), samt artikel 17, stk. 2, omhandlede tilfælde ikke kan forelægges ved afslutningen af en bevægelse af punktafgiftspligtige varer inden for den i artiklen fastsatte frist, enten fordi edb-systemet ikke er tilgængeligt i bestemmelsesmedlemsstaten, eller fordi de i artikel 26, stk. 2, nævnte procedurer i den artikel 26, stk. 1, nævnte situation endnu ikke er afsluttet, fremlægger modtageren for de kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten undtagen i behørigt begrundede tilfælde et papirdokument, der indeholder samme data som modtagelsesrapporten, som bevis for, at varebevægelsen er ophørt.

Medmindre modtageren kan fremlægge den i artikel 24, stk. 1, nævnte modtagelsesrapport hurtigt via edb-systemet, eller der er tale om behørigt begrundede tilfælde, sender de kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten en kopi af det i første afsnit nævnte papirdokument til de kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten, som sender det til afsenderen eller opbevarer det, så det er tilgængeligt for denne.

Så snart edb-systemet igen bliver tilgængeligt i bestemmelsesmedlemsstaten, eller de i artikel 26, stk. 2, nævnte procedurer er afsluttet, fremlægger modtageren en modtagelsesrapport i overensstemmelse med artikel 24, stk. 1. Artikel 24, stk. 3 og 4, finder tilsvarende anvendelse.

2. Når udførselsrapporten i artikel 25, stk. 1, i det i artikel 17, stk. 1, litra a), nr. iii), omhandlede tilfælde ikke kan udarbejdes ved afslutningen af en bevægelse af punktafgiftspligtige varer, enten fordi edb-systemet ikke er tilgængeligt i udførselsmedlemsstaten, eller fordi de i artikel 26, stk. 2, nævnte procedurer i den artikel 26, stk. 1, nævnte situation endnu ikke er afsluttet, sender de kompetente myndigheder i udførselsmedlemsstaten myndighederne i afsendelsesmedlemsstaten et papirdokument, der indeholder samme data som udførselsrapporten, som bevis for, at varebevægelsen er ophørt, medmindre den i artikel 25, stk. 1, omhandlede udførselsrapport kan udarbejdes hurtigt via edb-systemet eller der er tale om behørigt begrundede tilfælde.

De kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten sender afsenderen en kopi af det i første afsnit nævnte papirdokument eller opbevarer det, så det er tilgængeligt for denne.

▼B

Så snart edb-systemet igen bliver tilgængeligt i udførselsmedlemsstaten eller de i artikel 26, stk. 2, nævnte procedurer er afsluttet, sender de kompetente myndigheder i udførselsmedlemsstaten en udførselsrapport i overensstemmelse med artikel 25, stk. 1. Artikel 25, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.

Artikel 28

1. Uanset artikel 27 er den i artikel 24, stk. 1, omhandlede modtagelsesrapport eller den i artikel 25, stk. 1, omhandlede udførselsrapport bevis for, at en bevægelse af punktafgiftspligtige varer er ophørt i henhold til artikel 20, stk. 2.

2. Hvis modtagelsesrapporten eller udførselsrapporten af andre årsager end dem, der er nævnt i artikel 27, ikke foreligger, kan der uanset stk. 1 i de i artikel 17, stk. 1, litra a), nr. i), ii) og iv), artikel 17, stk. 1, litra b), samt artikel 17, stk. 2, omhandlede tilfælde indgives et alternativt bevis for, at en bevægelse af punktafgiftspligtige varer under en afgiftssuspensionsordning er ophørt, ved at de kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten på grundlag af et passende bevis med en påtegning angiver, at de afsendte punktafgiftspligtige varer har nået deres bestemmelsessted, eller i det i artikel 17, stk. 1, litra a), nr. iii), omhandlede tilfælde ved, at de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor udpassagetoldstedet er beliggende, med en påtegning attesterer, at de punktafgiftspligtige varer har forladt Fællesskabets område.

Et dokument indsendt af modtageren med de samme data som modtagelsesrapporten eller udførselsrapporten er et passende bevis, for så vidt angår første afsnit.

Når det passende bevis er godkendt af de kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten, afslutter de bevægelsen i edb-systemet.

Artikel 29

1. Kommissionen vedtager foranstaltninger efter proceduren i artikel 43, stk. 2, for at fastlægge:

a) struktur for og indhold af de meddelelser, der skal udveksles i overensstemmelse med artikel 21-25 mellem de personer og kompetente myndigheder, der er berørt af en bevægelse af punktafgiftspligtige varer under en afgiftssuspensionsordning

b) regler og procedurer for udveksling af de i litra a) omhandlede meddelelser

c) struktur for de papirdokumenter, der er nævnt i artikel 26 og 27.

2. Hver medlemsstat fastsætter de situationer, hvor edb-systemet kan anses for ikke at være tilgængeligt, og de regler og procedurer, der skal følges i sådanne situationer, med henblik på gennemførelsen af og i overensstemmelse med artikel 26 og 27.

▼B

AFDELING 3

Forenklede procedurer

Artikel 30

Medlemsstaterne kan indføre forenklede procedurer i forbindelse med bevægelser af punkafgiftspligtige varer under en afgiftssuspensionsordning, som udelukkende finder sted på deres område, herunder mulighed for fritagelse for elektronisk overvågning af disse bevægelser.

Artikel 31

Der kan efter aftale og på betingelser fastsat af samtlige berørte medlemsstater indføres forenklede procedurer for hyppige og regelmæssige bevægelser af punktafgiftspligtige varer under en afgiftssuspensionsordning, som finder sted mellem to eller flere medlemsstaters område.

Denne bestemmelse omfatter også bevægelser gennem rørledninger.

KAPITEL V

PUNKTAFGIFTSPLIGTIGE VARERS BEVÆGELSE EFTER OVERGANG TIL FORBRUG OG BESKATNING HERAF

AFDELING 1

Anskaffelser foretaget af privatpersoner

Artikel 32

1. Punktafgiften for punktafgiftspligtige varer, som en privatperson anskaffer til eget brug og selv transporterer fra en medlemsstat til en anden, forfalder kun i den medlemsstat, hvor de punktafgiftspligtige varer anskaffes.

2. For at kunne fastslå, om de i stk. 1 omhandlede punktafgiftspligtige varer er bestemt til en privatpersons eget brug, skal medlemsstaterne mindst tage hensyn til følgende:

a) den forretningsmæssige status hos den person, der er i besiddelse af de punktafgiftspligtige varer, og vedkommendes begrundelse for at være i besiddelse af dem

b) stedet, hvor de punktafgiftspligtige varer befinder sig, eller, når det er relevant, den anvendte transportform

c) ethvert dokument vedrørende de punktafgiftspligtige varer

d) arten af de punktafgiftspligtige varer

e) mængden af de punktafgiftspligtige varer.

3. Med henblik på anvendelsen af stk. 2, litra e), kan medlemsstaterne opstille vejledende mængder, men kun for at godtgøre ovennævnte forhold. Disse vejledende mængder må ikke være mindre end:

a) for tobaksvarer:

— cigaretter: 800 stk.

▼B

— cerutter og cigarillos (cigarer med en maksimumsvægt på 3 g/stk.): 400 stk.

— cigarer: 200 stk.

— røgtobak: 1,0 kg

b) for alkoholholdige drikkevarer:

— spiritus: 10 l

— mellemklasseprodukter: 20 l

— vin: 90 l (heraf højst 60 l mousserende vin)

— øl: 110 l.

4. Medlemsstaterne kan ligeledes fastsætte, at punktafgiften forfalder i forbrugsmedlemsstaten ved køb af mineralolier, der allerede er overgået til forbrug i en anden medlemsstat, hvis disse varer transporteres af en privatperson eller på dennes vegne ved anvendelse af atypiske transportformer.

I dette stykke betragtes som »atypisk transportform« andre måder at transportere brændstof på end i køretøjernes brændstoftanke eller i en egnet reservedunk samt andre måder at transportere flydende brændsel på end erhvervsmæssigt i tankbiler.

AFDELING 2

Oplægning i en anden medlemsstat

Artikel 33

1. Når punktafgiftspligtige varer, der allerede er overgået til forbrug i en medlemsstat, oplægges til erhvervsmæssige formål i en anden medlemsstat for at blive leveret eller anvendt der, pålægges de punktafgift, og punktafgiften forfalder i denne anden medlemsstat, jf. dog artikel 36, stk. 1.

I denne artikel forstås ved »oplægning til erhvervsmæssige formål« oplægning af punktafgiftspligtige varer foretaget af en anden person end en privatperson eller af en privatperson til andet end eget brug og transport foretaget af denne i overensstemmelse med artikel 32.

2. Betingelserne for punktafgiftens forfald og punktafgiftssatsen er dem, der gælder på forfaldsdatoen i denne anden medlemsstat.

3. Den person, der hæfter for betalingen af den forfaldne punktafgift, er alt efter de i stk. 1 nævnte tilfælde den person, der foretager leveringen, eller som oplægger de varer, der skal leveres, eller til hvem varerne skal leveres i den anden medlemsstat.

4. Når punktafgiftspligtige varer, som allerede er overgået til forbrug i en medlemsstat, flyttes inden for Fællesskabet til de i stk. 1 omhandlede formål, anses de ikke for at være oplagt til erhvervsmæssige formål, indtil de når bestemmelsesmedlemsstaten, forudsat at varebevægelsen sker på grundlag af formaliteterne i artikel 34, jf. dog artikel 38.

▼B

5. Punktafgiftspligtige varer, der er oplagt om bord på et skib eller fly, der sejler eller flyver mellem to medlemsstater, men som ikke er tilgængelige for salg, når skibet eller flyet befinder sig på en af medlemsstaternes område, anses ikke for at være oplagt til erhvervsmæssige formål i den pågældende medlemsstat.

6. Punktafgiften godtgøres eller eftergives efter anmodning i den medlemsstat, hvor overgangen til forbrug fandt sted, hvis de kompetente myndigheder i den anden medlemsstat konstaterer, at punktafgiften er forfaldet og er blevet opkrævet i den pågældende medlemsstat.

Artikel 34

1. I de situationer, der er omhandlet i artikel 33, stk. 1, flyttes de punktafgiftspligtige varer mellem de forskellige medlemsstaters områder på grundlag af et ledsagedokument, der indeholder de vigtigste oplysninger fra det i artikel 21, stk. 1, omhandlede dokument.

Kommissionen vedtager efter proceduren i artikel 43, stk. 2, foranstaltninger til fastlæggelse af ledsagedokumentets form og indhold.

2. De personer, der er omhandlet i artikel 33, stk. 3, skal overholde følgende bestemmelser:

a) inden afsendelsen af varerne indgive en angivelse til de kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten og stille sikkerhed for betaling af punktafgiften

b) betale bestemmelsesmedlemsstatens punktafgifter efter den procedure, der er fastsat af denne medlemsstat

c) acceptere enhver kontrolforanstaltning, der gør det muligt for de kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten at sikre sig, at de punktafgiftspligtige varer faktisk er modtaget, og at den forfaldne punktafgift for varerne er blevet betalt.

Bestemmelsesmedlemsstaten kan i de situationer og på de betingelser, den fastlægger, forenkle eller indrømme en undtagelse fra bestemmelserne i litra a). I så fald underretter den Kommissionen, der underretter de andre medlemsstater.

Artikel 35

1. Når punktafgiftspligtige varer, der allerede er overgået til forbrug i en medlemsstat, sendes til et bestemmelsessted i denne medlemsstat via en anden medlemsstats område, gælder følgende krav:

a) en sådan varebevægelse skal finde sted på grundlag af ledsagedokumentet, jf. artikel 34, stk. 1, og anvende en passende rute

b) afsenderen skal forud for afsendelse af de punktafgiftspligtige varer indgive en angivelse til de kompetente myndigheder på afgangsstedet

c) modtageren skal attestere modtagelsen af varerne efter de regler, der er fastlagt af de kompetente myndigheder på bestemmelsesstedet

d) afsender og modtager skal acceptere enhver kontrolforanstaltning, der gør det muligt for deres egne kompetente myndigheder at sikre sig, at varerne faktisk er modtaget.

▼B

2. Forsendes punktafgiftspligtige varer hyppigt og regelmæssigt på de i stk. 1 nævnte betingelser, kan de berørte medlemsstater efter aftale og på betingelser, de fastsætter, forenkle bestemmelserne i stk. 1.

AFDELING 3

Fjernsalg

Artikel 36

1. Punktafgiftspligtige varer, der allerede er overgået til forbrug i en medlemsstat, som indkøbes af en person, der ikke er en godkendt oplagshaver eller en registreret modtager, etableret i en anden medlemsstat og ikke udøver selvstændig økonomisk virksomhed, og som fremsendes eller transporteres direkte eller indirekte af sælgeren eller på dennes vegne til en anden medlemsstat, pålægges punktafgift i bestemmelsesmedlemsstaten.

I denne artikel forstås ved »bestemmelsesmedlemsstaten« den medlemsstat, hvortil varerne ankommer efter forsendelse eller transport.

2. I det i stk. 1 nævnte tilfælde forfalder punktafgiften i bestemmelsesmedlemsstaten, når de punktafgiftspligtige varer leveres. Betingelserne for punktafgiftens forfald og punktafgiftssatsen er dem, der gælder på den dato, hvor afgiften forfalder.

Punktafgiften betales efter den procedure, der er fastlagt af bestemmelsesmedlemsstaten.

3. Sælger er den person, der hæfter for betaling af punktafgiften i bestemmelsesmedlemsstaten.

Bestemmelsesmedlemsstaten kan imidlertid fastsætte, at den person, der hæfter for betalingen, er en fiskal repræsentant, der er etableret i bestemmelsesmedlemsstaten og godkendt af de kompetente myndigheder i den medlemsstat, eller, i tilfælde hvor sælgeren ikke har overholdt bestemmelserne i stk. 4, litra a), modtageren af de punktafgiftspligtige varer.

4. Sælgeren eller den fiskale repræsentant skal overholde følgende bestemmelser:

a) inden afsendelsen af de afgiftspligtige varer registrere sin identitet og stille sikkerhed for betaling af punktafgiften hos det kompetente kontor, der af bestemmelsesmedlemsstaten er specifikt udpeget, på betingelser, som bestemmelsesmedlemsstaten fastsætter

b) erlægge punktafgiften på det i litra a) omhandlede kontor efter de punktafgiftspligtige varers ankomst

c) føre en fortegnelse over vareleveringer.

De berørte medlemsstater kan på de betingelser, de fastsætter, forenkle disse bestemmelser på grundlag af bilaterale aftaler.

▼B

5. I det i stk. 1 nævnte tilfælde godtgøres eller eftergives punktafgiften i den første medlemsstat på sælgers anmodning, såfremt sælger eller dennes fiskale repræsentant har fulgt proceduren i stk. 4.

6. Medlemsstaterne kan fastsætte specifikke gennemførelsesbestemmelser vedrørende stk. 1-5 for punktafgiftspligtige varer, der er omfattet af særlige nationale distributionsordninger.

AFDELING 4

Ødelæggelser og tab

Artikel 37

1. I de i artikel 33, stk. 1, og artikel 36, stk. 1, nævnte situationer, hvor de punktafgiftspligtige varer bliver totalt ødelagt eller går uigenkaldeligt tabt under transport i en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvor de er overgået til forbrug, som følge af disse varers art, som følge af hændelige omstændigheder eller force majeure eller efter tilladelse fra denne medlemsstats kompetente myndigheder, forfalder afgiften ikke i denne medlemsstat.

Total ødelæggelse eller uigenkaldeligt tab af de pågældende punktafgiftspligtige varer skal bevises på tilfredsstillende vis over for de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor den totale ødelæggelse eller det uigenkaldelige tab fandt sted, eller hvis det ikke er muligt at fastslå, hvor tabet fandt sted, hvor det blev opdaget.

Den i henhold til artikel 34, stk. 2, litra a), eller artikel 36, stk. 4, litra a), stillede sikkerhed frigives.

2. Hver medlemsstat fastlægger sine egne regler og betingelser for, hvordan de i stk. 1 nævnte tab fastslås.

AFDELING 5

Uregelmæssigheder under punktafgiftspligtige varers bevægelser

Artikel 38

1. Hvis der er opstået en uregelmæssighed under en bevægelse af punktafgiftspligtige varer i overensstemmelse med artikel 33, stk. 1, eller artikel 36, stk. 1, i en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvor de er overgået til forbrug, pålægges de punktafgift, og punktafgiften forfalder i den medlemsstat, hvor uregelmæssigheden opstod.

2. Hvis der er konstateret en uregelmæssighed under en bevægelse af punktafgiftspligtige varer i overensstemmelse med artikel 33, stk. 1, eller artikel 36, stk. 1, i en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvor de er overgået til forbrug, og det ikke er muligt at fastslå, hvor uregelmæssigheden opstod, anses den for at være opstået og punktafgiften for at være forfalden i den medlemsstat, hvor den blev konstateret.

▼B

Hvis det inden udløbet af en periode på tre år fra datoen for anskaffelsen af de punktafgiftspligtige varer påvises, i hvilken medlemsstat uregelmæssigheden faktisk opstod, finder bestemmelserne i stk. 1 dog anvendelse.

3. Punktafgiften erlægges af den person, der stillede sikkerhed for betaling heraf i overensstemmelse med artikel 34, stk. 2, litra a), eller artikel 36, stk. 4, litra a), og af enhver person, der deltog i uregelmæssigheden.

De kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor de punktafgiftspligtige varer er overgået til forbrug, godtgør eller eftergiver efter anmodning punktafgiften, når den er blevet opkrævet i den medlemsstat, hvor uregelmæssigheden opstod eller blev konstateret. De kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten frigiver den stillede sikkerhed i overensstemmelse med artikel 34, stk. 2, litra a), eller artikel 36, stk. 4, litra a).

4. I denne artikel forstås ved »en uregelmæssighed« en situation opstået under en bevægelse af punktafgiftspligtige varer under artikel 33, stk. 1, eller artikel 36, stk. 1, der ikke er omfattet af artikel 37, og som følge af hvilken en bevægelse eller en del af en bevægelse af punktafgiftspligtige varer ikke er ophørt behørigt.

KAPITEL VI

ANDET

AFDELING 1

Mærker

Artikel 39

1. Med forbehold af artikel 7, stk. 1, kan medlemsstaterne kræve, at punktafgiftspligtige varer forsynes med afgiftsmærker eller nationale godkendelsesmærker, som anvendes til skattemæssige formål, på det tidspunkt, hvor de overgår til forbrug på deres område, eller i det tilfælde, der er omhandlet i artikel 33, stk. 1, første afsnit, og artikel 36, stk. 1, når de kommer ind på deres område.

2. Medlemsstater, der kræver anvendelse af afgiftsmærker eller nationale godkendelsesmærker, jf. stk. 1, er forpligtet til at stille dem rådighed for de godkendte oplagshavere i de øvrige medlemsstater. Den enkelte medlemsstat kan dog fastsætte, at mærkerne skal stilles til rådighed for en fiskal repræsentant, som er godkendt af denne medlemsstats kompetente myndigheder.

3. Med forbehold af andre bestemmelser, som medlemsstaterne måtte fastsætte for at sikre en korrekt anvendelse af nærværende artikel og undgå unddragelse, undgåelse eller misbrug, påser de, at afgiftsmærker eller nationale godkendelsesmærker, jf. stk. 1, ikke skaber hindringer for den fri bevægelighed af punktafgiftspligtige varer.

▼B

Når sådanne mærker påsættes punktafgiftspligtige varer, skal ethvert beløb, der betales eller stilles som sikkerhed for at få mærkerne, bortset fra omkostninger i forbindelse med deres udstedelse, godtgøres, eftergives eller frigives af den medlemsstat, som udstedte dem, hvis punktafgiften er forfaldet og er blevet opkrævet i en anden medlemsstat.

Den medlemsstat, som har udstedt mærkerne, kan dog stille den betingelse for godtgørelsen, eftergivelsen eller frigivelsen af det beløb, der er betalt eller stillet som sikkerhed, at det til dens kompetente myndigheders tilfredshed bevises, at de er blevet fjernet eller tilintetgjort.

4. Afgiftsmærkerne eller de nationale godkendelsesmærker, jf. stk. 1, gælder i den medlemsstat, der har udstedt dem. Medlemsstaterne kan dog gensidigt anerkende hinandens mærker.

AFDELING 2

Mindre vinproducenter

Artikel 40

1. Medlemsstaterne kan fritage mindre vinproducenter fra kravene i kapitel III og IV samt fra andre krav i forbindelse med varebevægelser og kontrol. Når sådanne mindre producenter selv foretager transaktioner inden for Fællesskabet, skal de underrette deres kompetente myndigheder herom og overholde bestemmelserne i Kommissionens forordning (EF) nr. 884/2001 af 24. april 2001 om gennemførelsesbestemmelser for dokumenter, der ledsager vinprodukter ved transport, og om til- og afgangsbøger i vinsektoren ([1]).

2. Hvis mindre vinproducenter er fritaget for krav i henhold til stk. 1, skal modtageren ved hjælp af det dokument, der kræves i forordning (EF) nr. 884/2001, eller ved en henvisning til det, underrette de kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten om de modtagne vinleverancer.

3. I denne artikel forstås ved »mindre vinproducenter« personer, der i gennemsnit producerer under 1 000 hl vin om året.

AFDELING 3

Forsyninger til skibe og fly

Artikel 41

Indtil Rådet har vedtaget fællesskabsbestemmelser om forsyninger til skibe og fly, kan medlemsstaterne opretholde deres nationale bestemmelser om fritagelse for sådanne forsyninger.

([1]) EFT L 128 af 10.5.2001, s. 32.

▼B

AFDELING 4

Særlige ordninger

Artikel 42

Medlemsstater, der har indgået en aftale om ansvaret for bygning eller vedligeholdelse af en grænsebro, kan vedtage foranstaltninger, der fraviger bestemmelserne i dette direktiv, for at forenkle proceduren for opkrævning af punktafgiften på punktafgiftspligtige varer, der anvendes til bygning og vedligeholdelse af denne bro.

I forbindelse med disse foranstaltninger anses den bro og de byggesteder, der er omhandlet i aftalen, for at være en del af den medlemsstats område, der er ansvarlig for bygning eller vedligeholdelse af broen i henhold til aftalen.

De pågældende medlemsstater meddeler disse foranstaltninger til Kommissionen, som underretter de andre medlemsstater.

KAPITEL VII

PUNKTAFGIFTSUDVALGET

Artikel 43

1. Kommissionen bistås af et udvalg benævnt »Punktafgiftsudvalget«.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til tre måneder.

Artikel 44

Ud over opgaver i henhold til artikel 43 undersøger Punktafgiftsudvalget de spørgsmål om anvendelsen af fællesskabsbestemmelserne om punktafgifter, der rejses af udvalgets formand enten på eget initiativ eller på anmodning af en medlemsstats repræsentant.

KAPITEL VIII

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 45

1. Senest den 1. april 2013 skal Kommissionen forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om gennemførelsen af edb-systemet og navnlig om de i artikel 21, stk. 6, nævnte forpligtelser samt om de procedurer, der skal anvendes, hvis systemet ikke er tilgængeligt.

2. Senest den 1. april 2015 skal Kommissionen forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om gennemførelsen af dette direktiv.

3. De i stk. 1 og 2 omhandlede rapporter baseres navnlig på oplysningerne fra medlemsstaterne.

▼B

Artikel 46

1. Indtil den 31. december 2010 kan afsendelsesmedlemsstaterne fortsat tillade, at bevægelser af punktafgiftspligtige varer under en afgiftssuspensionsordning bliver indledt på grundlag af de formaliteter, der er fastsat i artikel 15, stk. 6, og artikel 18 i direktiv 92/12/EØF.

Sådanne varebevægelser samt afslutningen heraf er omfattet af bestemmelserne i første afsnit samt af artikel 15, stk. 4 og 5, og artikel 19 i direktiv 92/12/EØF. Artikel 15, stk. 4, i nævnte direktiv finder anvendelse på alle kautionister, der er udpeget i overensstemmelse med artikel 18, stk. 1 og 2, i nærværende direktiv.

Artikel 21-27 i nærværende direktiv finder ikke anvendelse på disse varebevægelser.

2. Bevægelser af punktafgiftspligtige varer, som blev indledt inden den 1. april 2010, gennemføres og afsluttes i overensstemmelse med bestemmelserne i direktiv 92/12/EØF.

Nærværende direktiv finder ikke anvendelse på disse bevægelser.

▼A1

3. Med forbehold af artikel 32 kan medlemsstater, der ikke er omhandlet i artikel 2, stk. 2, tredje og fjerde afsnit, i Rådets direktiv 92/79/EØF for så vidt angår cigaretter, som kan indføres på deres område uden yderligere betaling af punktafgifter, fra den 1. januar 2014 anvende en mængdebegrænsning på mindst 300 stk. for så vidt angår cigaretter, der er indført fra en medlemsstat, der i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, tredje og fjerde afsnit, i det pågældende direktiv anvender lavere punktafgifter end dem, der følger af artikel 2, stk. 2, første afsnit, i nævnte direktiv.

Medlemsstater, der er nævnt i artikel 2, stk. 2, tredje og fjerde afsnit, i direktiv 92/79/EØF, og som opkræver en punktafgift på mindst 77 EUR pr. 1 000 stk. cigaretter uanset den vejede gennemsnitlige detailsalgspris, kan fra den 1. januar 2014 anvende en mængdebegrænsning på mindst 300 stk. for så vidt angår cigaretter, der er indført på deres område uden yderligere betaling af punktafgifter fra en medlemsstat, der anvender en lavere punktafgift i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, tredje afsnit, i det pågældende direktiv.

Medlemsstater, der anvender en mængdebegrænsning i overensstemmelse med dette stykkes første og andet afsnit, underretter Kommissionen herom. De kan foretage den nødvendige kontrol, forudsat at det ikke berører det indre markeds funktion.

▼B

Artikel 47

1. Direktiv 92/12/EØF ophæves med virkning fra den 1. april 2010.

Det anvendes dog fortsat inden for de grænser og til de formål, der er fastlagt i artikel 46.

2. Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv.

▼B

Artikel 48

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 1. januar 2010 de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv fra den 1. april 2010. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og administrative bestemmelser med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende love og bestemmelser og dette direktiv.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 49

Dette direktiv træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 50

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.